

er visse Varer, som ikke hidtil have været henførte under Begrebet let bedærvelige, men ønske dem fremtidig henførte derunder, fordi det i Virkeligheden er let bedærvelige Varer. Jeg skal i saa Henseende nævne Ost og Æg, som hidtil ikke har været henført under dette Begreb, men som ere Varer, der efter sagkyndiges Udsagn er i høj Grad udsatte for at bedærves.

Jeg skal nu komme ind paa nogle af de Bemærkninger, der ere faldne fra forskellige ærede Medlemmer. Jeg var desværre forhindret fra at høre alt, hvad det ærede Medlem for Njøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) sagde i Gaar, men saa vidt jeg har kunnet se ved i Hast at gennemlæse Rigsdagstidenden, tror jeg ikke, der var nogen særlig Difference mellem os. Det ærede Medlem kom ind paa at omtale Fribilletterne, og samtidig med at svare ham, maa jeg maafe ogsaa svare den højtærede Minister. Det ærede Medlem sagde, at han havde ikke saa fine Fornemmelser i Retning af, hvad Klasse han ønskede at køre paa, som jeg, idet han godt kunde finde sig i at køre paa 2den Klasse. Jeg har ikke udtalt, at jeg ikke kunde finde mig i at køre paa 2den Klasse, men jeg har kun i Almindelighed draget en Sammenligning mellem Personer, der høre til Administrationen og Lovgivningsmagten, og sagt, at jeg fandt, det var unaturligt, at man lod forskellige Embedsmænd køre paa 1ste Klasse, samtidig med, at Lovgiverne kun kunde køre paa 2den Klasse. Jeg har ikke udtalt noget om, at Rigsdagsmændene specielt ønskede at køre paa 1ste Klasse, men jeg nævnte Tingenes højtærede Formænd, Formanden her og Formanden i Landstinget, og ansillede da en Sammenligning og fandt, at det var i Særdeleshed løjnesaldende, naar f. Eks. en af Tingenes Formænd havde Forhandlinger med en Amtmand, og de skulde rejse sammen og kom til Stationen, at Tingets Formand da skulde stige ind i en anden Klases Kupee, medens Amtmanden samtidig steg ind i en første Klases Kupee. Det var det, som jeg nævnte, og som jeg fandt var at gaa altfor langt under Lovgivningsmagtens Værdighed. Smidlertid vil jeg haabe, at den højtærede Minister vil saa det Forhold rettet. Det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (Meergaard) udtalte nogen Betænkelse ved de Udtalelser, der for Godsets Bedkommende ere faldne om at saa en faldende Skala. De Udtalelser, jeg er kommen med, ere ikke gaaede ud paa, at jeg ikke vil være med til en faldende Skala for Godset, men det kan nok være, som det ærede Medlem udtalte, at der er en Nuanceforskjel

imellem vor Opfattelse i saa Henseende, idet jeg og de, jeg er Ordfører for, ikke ønskede at gaa slet saa vidt som det ærede Medlem, idet jeg dog ikke tror, der er nogen særlig Forskel. Men naar det ærede Medlem særlig fremhævede, at det vilde være til Fordel for vor Ekspert og navnlig hentydede til Routen Esbjerg-Parkeston, er jeg for saa vidt ogsaa enig med ham, som ogsaa jeg ønsker, at denne Route maa blive stillet gunstigt, og jeg har ogsaa i den Henseende stemt for den forleden Dag ved Finanslovens Behandling. Men specielt paa dette Punkt tror jeg ikke, at det er det rigtige Sted at tage dette Hensyn, selv om man maafe kan tage noget Hensyn dertil. Jeg tror derimod, at der er et andet Punkt, som foreløbig hører ind under Administrationen, hvor der kan tages et ganske andet Hensyn til Esbjerg-Parkeston Routen, og det er ved Gods-klassifikationen, som jeg tidligere har talt om. De fleste af vore Jødemidler sendes nemlig for Tiden i Takstklasse IV, altsaa den dyreste almindelige Vognladningsklasse, vi have, medens derimod forskellige andre Ting, der i Virkeligheden vilde Jernbanen mere Ujærlighed og Slitage, sendes efter meget billigere Takstklasser. Der komme vi igen ind paa det, jeg nævnte i mit første Foredrag, paa Spørgsmaalet om Værdiklassifikation. Det er sikkert forældet, dette med Værdiklassifikationer, lige som jeg i Gaar nævnte Eksempler paa, at det er et meget vagt Begreb, hvad der er Værdi. En Vare kan ved Bearbejdelsen saa en fuldstændig anden Værdi, end den har haft som Raamateriale, og Værdien af en Vare danner aldeles ikke nogen Maalestof for, hvor stor en Fragt Varen kan bære. Det er meget ofte, at en Vare, der er meget dyr, ikke kan bære saa stor en Fragt, som en Vare, der er forholdsvis billig. De to Ting have ikke absolut noget med hinanden at gøre. Man ser ofte, at Folk, der handle med billige Ting, tjene sig rige, hvorimod Folk, der handle med forholdsvis dyre Ting, ikke tjene stort. Jeg tror, at hvis vi kom ind paa noget at simplificere Værdiklassifikationen og navnlig tog alle Fødevarer ned i allerlaveste Klasse, fordi de i Virkeligheden ikke koste Jernbanerne saa megen Slitage paa Materiellet som forskellige Varer som Gødning, Mursten og Kul, som netop er det, der slider mest paa Materiellet, men befordres for den billigste Pris, vilde det betyde en ganske anderledes Reduktion af Priserne end ved den faldende Skala, som det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds mener vilde gavne Esbjerg-Parkestonrouten saa stærkt. Det ærede Medlem